

sige, at det tit er meget attraktive boliger, der i dag får støtte til at være endnu mere attraktive.

Derfor synes vi, det er rimeligt, at der er en god aftrapningsordning, men også vigtigt, at vi får set på, hvor vi måske kan hente penge hjem til andre formål.

Egil Møller (DF):

Hensigten med lovforslaget er at skabe bedre muligheder for at bygge andelsboliger for den ældre del af befolkningen, og det synspunkt er vi i Dansk Folkeparti enige i.

Det er anført i § 160 m, at de ustøttede, private andelsboliger ikke anses for almene boliger. Så vil jeg gerne spørge ministeren om det geniale i at placere lovgivningen her og ikke som mere naturligt i lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber.

Overordnet og politisk kan man stille spørgsmålet, om det er en kommunal opgave i givet fald at skulle støtte private boliger.

I de nævnte boligformer er det op til det kommunale selvstyre, om man i den pågældende kommune ønsker at yde en kommunal garanti.

I Dansk Folkeparti ønsker vi, at de af vore ældre medborgere, der har lyst, kan få mulighed for at danne bofællesskaber eller flytte til en boform med større tryghed og fællesskab end parcelhuset.

Lovforslagets anden og tredje del vedrørende forlængelser og aftrapning af særstøtte til visse ungdomsboliger og ophævelse af kvote for servicearealtilskud til eksisterende ældreboliger kan vi støtte.

Annie Lunde Hansen (CD):

Dette lovforslag har jo tre hovedelementer, som må siges at være af ret forskellig karakter. Først foreslås der indført en ny type andelsboliger, hvor der ikke ydes direkte offentlig støtte, men derimod gives kommunerne mulighed for at stille lånegaranti for en del af realkreditlånet.

I CD anerkender vi bestræbelserne på at forbedre mulighederne for at blande boligformerne i de enkelt by- og boligområder, og jeg synes derfor, det er en virkelig god idé at forsøge at fremme etableringen af ustøttede, private andelsboliger. Derfor støtter vi også lovforslaget, og vi støtter, at kommunerne gives den mulighed for at yde garanti.

Man kan jo også håbe på, at kommunerne så vil stille krav til kvaliteten af byggeriets håndværksmæssige udførelse, sådan at vi ikke i den

type andelsboliger ser de samme byggeskandaler, som vi gør i nogle af de andre typer andelsboliger.

Så vil jeg ligesom Venstre gå over til det tredje element i forslaget, nemlig om ophævelse af kvoten for tilskud til servicearealer. Det ser vi til gengæld ikke de store problemer i.

Så vil jeg tage ungdomsboligerne. Der foreslår man jo så en aftrapning af de særlige, midlertidige støtteordninger til ungdomsboliger. En støtte, som dels består af huslejetilskud, dels består i henstand med betaling af nogle særlige lån, de såkaldte kriselån og henstandslån. Denne del af lovforslaget er vi langt mindre tilfredse med i CD.

Her i landet er der altså en enorm mangel på egnede ungdomsboliger, og vi mener derfor, at det er et forkert signal at gennemføre denne foreslåede aftrapning. Man skal huske på, at de boliger, som vi her taler om, er boliger, hvor der i forvejen er ringe sammenhæng mellem pris og kvalitet. Det er nemlig også de dårligste boliger, forslaget rammer. Hvis det gennemføres, vil det medføre huslejestigninger og dermed en endnu større forskel mellem pris og kvalitet.

Så har nogle herfra sagt: 130 kr., 200 kr. og 50 kr. Ja, det kunne også godt være, det var mere end 200 kr., men det betyder ikke så meget. Nej, det er ikke sikkert, det betyder meget for dem, der sidder hernede, men det betyder jo så meget for dem, der skal bo i de ungdomsboliger.

Derfor vil jeg samtidig gøre opmærksom på, at der er tale om boliger for unge og studerende, dvs. typiske lavindkomstgrupper, som huslejestigningerne vil ramme forholdsvis hårdere. Det kan godt være, at alle, som er til stede her, uden de store problemer ville kunne bære den huslejestigning, som jeg sagde før, men hvad nu hvis man eksempelvis er på SU?

Desuden hænger forslaget jo dårligt sammen med regeringens målsætning om, at 30 pct. af en ungdomsårgang skal afslutte en videregående uddannelse. Med en sådan målsætning nytter det jo ikke, at man yderligere belaster de uddannelsessøgendes økonomi således, at de i yderste konsekvens skal bruge mere tid til at arbejde og mindre tid til at studere.

Alt i alt er vi i CD altså noget forbeholdne over for dette lovforslag, eftersom vi ikke bryder os synderligt om det forslag, der vedrører nedtrapningen til ungdomsboligerne. Den del vil vi faktisk allerhelst have ud af forslaget, og det er noget, vi vil arbejde videre med under udvalgsarbejdet.